

T 159533

พระวินัยของพระสงฆ์ ศึกษาปฏิบัติของสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส และสมเด็จพระวันรัต (เฮง เขมจารี) THE BUDDHIST MONKS' DISCIPLINES: CASE STUDIES OF THE VENERABLE SOMDEJ PHRAMAHASAMANACHAO KROMPRAYA VAJIRAYANAVA RORASA AND SOMDEJ PHRAVANARATA HEANG KHAMAJARI

พระมหาชานนท์ อ่อนโพชา 4236868 SHCR/M

ศศ. ม. (ศาสนาเปรียบเทียบ)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สุภัทร ปัญญาทิพย์ Ph.D., อาจารย์กัญญาวิรัตน์ ปั่นทอง ศศ.ม.(ภาษาศาสตร์), พระสุธีรญาณ Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องพระวินัยของพระสงฆ์ : ศึกษาเฉพาะกรณีปฏิบัติของสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรสและสมเด็จพระวันรัต (เฮง เขมจารี) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพระวินัยของพระสงฆ์ ศึกษาเปรียบเทียบปฏิบัติของสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรสและสมเด็จพระวันรัต (เฮง เขมจารี) ศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับพระธรรมวินัยของพระสงฆ์ไทยปัจจุบันและทางออกของปัญหา การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การวิจัยเอกสารเป็นหลักประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนาทั้งพระภิกษุและคฤหัสถ์จำนวน 6 ท่าน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามแนวหลักปฏิบัติของพระสงฆ์ในพุทธศาสนาโดยนำเสนอในรูปแบบของการพรรณนา

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัญหาที่เกี่ยวกับพระธรรมวินัยของพระสงฆ์ไทยปัจจุบันมีหลายประการ สรุปได้ว่า (1) พระสงฆ์บางส่วนไม่ค่อยให้ความสนใจการศึกษาพระปริยัติธรรมเท่าที่ควร (2) การศึกษาปริยัติธรรมทั้งฝ่ายบาลีและนักธรรมของพระสงฆ์ไม่มีการปรับปรุงเป็นเวลานานแล้ว (3) องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาของพระปัจจุบันน้อยกว่าพระในอดีต (4) พระภิกษุสามเณรบางส่วนหัวคือว่ายากสอนยากขาดทั้งสมณสัญญาและหิริโอตตปเป (5) พระสงฆ์ให้ความสำคัญกับกฎหมายมากกว่าพระธรรมวินัย (6) สังคมและสิ่งแวดล้อมเข้ามามีบทบาทในการรักษาพระวินัยของพระสงฆ์ (7) คณะสงฆ์ไม่สร้างบุคลากรไว้รองรับ (8) ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและผลประโยชน์ทางโลกทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างวัดกับบ้านเสียไป

แนวทางแก้ไข (1) พระสงฆ์ทั้งสองนิกายต้องประสานความร่วมมือให้มากกว่าที่เป็นอยู่ (2) คณะสงฆ์ควรปรับปรุงการศึกษาปริยัติธรรมโดยค้อยอดองค์ความรู้ที่พระสงฆ์ไทยในอดีตได้สร้างสรรค์ไว้ และควรทำวิจัยว่าเหตุใดองค์ความรู้ของพระสงฆ์ปัจจุบันจึงน้อยกว่าอดีตแล้วนำไปประยุกต์ใช้ (3) ควรจัดระเบียบการคัดกรองผู้ที่ขออุปสมบทเสียใหม่และอบรมผู้บวชใหม่ให้มีสมณสัญญา (4) ควรยกระดับคุณภาพของพระสงฆ์ระดับปกครองให้สูงขึ้นทั้งด้านความรู้และการปฏิบัติธรรม (5) คณะสงฆ์ควรสร้างบุคลากรไว้รองรับงานคณะสงฆ์ในอนาคต

คำสำคัญ : ศีล/วินัย/พระสงฆ์/ปฏิบัติ/จริยาวัตร

TE 159533

THE BUDDIST MONKS' DISCIPLINES : CASE STUDIES OF THE VENERABLE
SOMDEJ PHRAMAHASAMANACHAO KROMPRAYA VAJIRAYANAVARORASA
AND SOMDEJ PHRAVANARATA HEANG KHAMAJARI

PHRAMAHACHANON ONPHOCHA 4236868 SHCR/M

M.A. (COMPARATIVE RELIGION)

THESIS ADVISORS: SUBHADR PANYADEEP, Ph.D., GUNYARAT PUNTHONG, M.A.,
PHRASUTHIVORAYAN, Ph.D.

ABSTRACT

The case studies of the venerable Somdej PhraMahasamanaChao Krompraya Vajirayavarorasa and Somdej Phravanarata (Heang Khamajari) aim to help understand the Buddhist monks' disciplines. This is a comparative study of behavioral differences between Somdej PhraMahasamana Chao Krompraya Vajirayavarorasa and Somdej Phravanarata (Heang Khamajari). This research also study's problems of the Buddhist monks' disciplines and suggests means to solve them. This study is qualitative research, which mostly collects details from documents yet also interviews six qualified persons. Then analyses the details according to Buddhism principles; finally, a description is offered.

Results of the research found that the problems of the present Thai Buddhist monks' disciplines consisted of eight items. (1) Some monks were not interested in study of Dhamma theory. (2) The monks' Theoretical Dhamma Studies in both Pali and Nakdhamma had not been improved for a long time. (3) The present monks' knowledge from studies was less than the former monks'. (4) Some of the monks were obstinate without consciousness of monkhood and were not ashamed. (5) Buddhist monks respected the Thai Buddhist law more than the disciplines. (6) Society and environment had influenced the Buddhist monks' role of following the disciplines. (7) The Order had not trained their personnel to subcontract the Buddhist works. (8) Social changes and worldly benefits made a failure of the relationship between the kingdom of religion and the realm.

Suggestions for solving the problems are (1) The monks in the two branches in Thailand should co-operate with each another closer than before. (2) The Order should improve the Theoretical Dhamma Studies by enhancing new knowledge beyond the knowledge created by the former monks. Also, they should study the reason why the knowledge of monks today is less than the ancient monks. The knowledge from the study should be applied for the monks. (3) There should be an arrangement of screening the people who will be ordained. (4) There should be an upgrade to the administration of monks both in knowledge and behavior. (5) The Order should train new personnel for administration of the Buddhist works in the future.

KEY WORDS: DISCIPLINES / BUDDHIST MONKS / BEHAVIORAL WAY /
ETHICAL BEHAVIOR

168 pp. ISBN 974-04-4580-2